

Borgå d. 11 Mars 1883.

Min käre, älskade fader F. F.!

Ny, ändligen en hjertlig
tack för kära bref! Så roligt
det varit att emottaga den, så högt
har tanken att besvara den rea-
liserats. Jag kan ej skylla på
annat än min dokumenterade
"svaghet i brefskrifning", som
tyvärr ike förbättrats med åren.

Mammans återvunna krafter
ha glatt oss öfver all beröf-
ning och vi ha med eder
tackat Gud för dem. Gud
låte dem fortfarande stärkas!

Inom två veckor ha vi påsk.
Barnen längta dit. De "träna"
alla lediga stunder, på skidor
och skridskor för att sedan på
B.udden motsvara billiga

Utsäkt till fader och moder, men denna gång

fordringar på blifvande pristagare bland riddens drifvor och på dess blanka isar. Men följes den moderna normen vid priss utdelning, så får vi först priset, ty mina kullerbyttor blifva dock större och gröfre än barnens.

Om skidsporten lefvat uppköps och gjort framsteg, så har deremot skidsporten legat under. Och det är dock på skidor de största lagrar i vårt land skola skördas. På skidskor få vi på sin höjd täfla med någon främling, tvåbent säson i själva, och hålla till godo med skammen att inte kunna kullatera säson kan och vinna första priset för en borgare eller jar, eller och med en "simpel fiskare", som utan alla favorit revolver på en smidig kropp,

med sina styfva lemmar rus-
sar fram som blixtu ~~förby~~
förbi våra välskolade och fäst
tillskurna sportsmän, på aue-
rika skor af stål.

Skidan för ofo i kapp med
våra skogars högdjur, våra
husdjurs värsta fiender. Drif-
van sätter intet hinder, och själfa
afgrundar hejdar icke skidan
i dess fart. Inga trängt utsta-
kade gravar och inga konstgjör-
da stjernor beherrska skidlöpa-
ren: Fältet, det obegränsade fält-
et, så långt ögat når, och him-
melens tindrande stjernor bju-
das fritt och lika åt alla. Man
samlas icke för att utföra konstiga
danser, i höga klackar och tränga
skor. På skidor glömmes perso-
nen, hennes dräkt, hennes skor.
Hela uppmärksamheten fångas
af omgifningarna, Guds fria,
friska natur. I Borgå håller

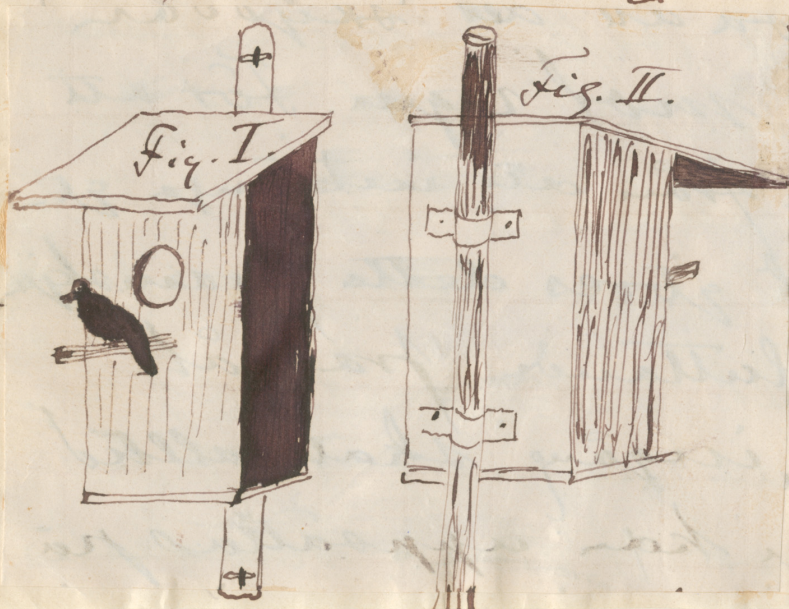
äfven skidsporten på att återupp-
lifvas. Här finnes ett sällskap,
herrar, som idkar konsten.
Och hade det icke yrat i går aft-
se och barometern hotat med
blida, det enda hindret för ski-
dars fart, så vore jag äfven
nu ute bland drifvorna med
mina friskt prinnade vänner.
Jag hade gifvit bort mina
skidor, då budet att det dock
skulle bli färd kom till mig.
Vädret är nemligen det vackraste
vi hade kunnat önska. Karin
och Miki äro nu i stället ute
med några kamrater, och
jag unnar dem det nöjet
så gerna. Deremot var jag
i går ute med omkring 60 af
lyceets elever från alla klasser,
alla på skidor. Vi styrde ko-
san till Sackariemi, och der
var rörelse och lif. Gubben,
generalen Gygnæus, som

(11. 3. 1883) han var hemma, hade bort ha
en sällsynt tapla ritarför sina
fönster. Lina var äfven ute
med Karin, Elsa, Ingrid och Anna,
med deras kälkar. De kommo
med häst. Mia var med
den juck korgar och kaffe
tillbehör. Kaffet kokades och
serverades "i det hvita", och
pappan räckte för alla,
små och stora. Såhunda firade
vi Kejserens födelsdag. Jag
koppar de frånvarande eleverne
— de voro alla uppmunade att
komma — skaffa sig skidor till
härnäst, och att de, som begag-
rade snören från skidspektarne
— mycket brukligt här i trakten —
utbyta dem mot stafvar.
Jämf är jag mycket svad af leken.
Och Mini synes likna farsen.
Men jag tappas träden bland
snövrorna. Jag skulle ju be-
svara pappas bref. —

Om iskällaren på norden kan sägas,
att deraf blifvit något, sedan den
fått nya väggar och nytt tak,
~~och~~ blifvit omgräfd från grun-
den, såsom pappa en gång yttra-
de om fröknarna Konov's gård
i Ekenäs. Detta arbete har icke
gjort något ~~& intresset~~^{intresset} i mina
byggplaner. Wallas hade
i alla händelser icke börjat förr
än han nu blir i läfäälle att gö-
ra det. Deremot korsas de något
af pappas tanke på badrum
i barnens kammare. Jag hade
tänkt, att mitt lilla rum skul-
le förenas med bagarstugan och
komma att tillhöra gården och
hvarföre icke? iurättas till bad-
rum derjemte. Detta hindrar
ju icke dess användande till styh-
kammare och väf-d. Men det
hade det goda med sig, att pap-
pa de mörka höst-och vinter

aftnarne finge se här från
 dess fönster och att vår son-
 marbostad blef helt och hål-
 let isolerad från de öfriga de-
 len af slugebyggnaden och
 således kunde hållas stängd,
 samt i nödfall äfven bebos
 under julferien, om den
 blef uppehållen och välförsedd
 för vintern. Härom får jag
 tala närmare i påsk, då jag
 hoppas slippa till Udden.

Hälkan har jag svårt att
 få här. Men manne icke Risen
 ström kan göra dem efter nedan
 stämda ritning och beskrifning.

"För att göra
 en "Stunkä"
 sågar man
 fyra bräder,
 16 tum långa
 och 6 tum
 breda. De

behöfva icke vara tjockre än ett par
eller tre linier. På en af dessa brödlappar gör man ett rundt hål,
 $2\frac{1}{2}$ v tum i diameter, och nedan
om det ett mindre, omkr. ³⁻⁵ linier
i diameter, hvori slås en pinn
af 6 v. tums längd så att den
räcker par tum äfven in i
stunkan, lagom tjock att om-
fattas af fogelfoten, således 3-5
linier. De fyra lapparne sam-
manspikas så lätt som möjligt
för att utestänga drag och fördes
med en botten och ett tak, hvilket
senare något öfverskjuter tre
väggar och skjuter fram öfver
den fjerde, med hålet förvedda,
så långt, att sitt-pinnen ~~huden~~
skyddas för regn, och tillika
framåt skuttande, såsom teck-
ningen utvisar för att skydda
äfven hålet ~~fr~~ mot regn.
Stunkans ingång vändes
helt mot öster. Den fästes